Gebed

Wat staat er over gebed in de Bijbel? Gebed in de Bijbel is moeilijk te omschrijven. Er is geen pasklare definitie voor. Het is een heel breed onderwerp. In het algemeen is gebed een spreken tot of met God. Maar daarmee is lang niet alles gezegd. Vaak is spreken met God een *vragen* aan God. Maar een verlanglijstje aan de Heere voorleggen is geen communicatie. Praten is niet altijd communiceren. Voor communiceren zijn *twee* partijen nodig. Is God überhaupt toegankelijk voor mensen? Mensenhanden heeft Hij immers niet nodig. Er staan diverse woorden voor bidden in de grondtekst. 'Bidden' heeft veel synoniemen; verzoeken, bij iemand te rade gaan, vragen, een beroep op iemand doen, smeken. Allemaal woorden met dezelfde strekking. Leven is gemeenschap. Leven is verbonden zijn. Je kan zeggen dat leven in het algemeen communiceren is. Communicatie is wezenlijk voor het menselijk bestaan.

Handelingen 17
24 De God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is; Deze, zijnde een Heere des hemels en der aarde, woont niet in tempelen met handen gemaakt;
25 En <u>wordt ook van mensenhanden niet gediend, als iets behoevende</u>, alzo Hij Zelf allen het leven, en den adem, en alle dingen geeft;

Aanroepen van de Naam van de Heere

Exodus 3
13 Toen zeide Mozes tot God: Zie, wanneer ik kom tot de kinderen Israëls, en zeg tot hen: De God uwer vaderen heeft mij tot ulieden gezonden; en zij mij zeggen: Hoe is Zijn naam? wat zal ik tot hen zeggen?
14 En God zeide tot Mozes: IK ZAL ZIJN, Die IK ZIJN ZAL! Ook zeide Hij: Alzo zult gij tot de kinderen Israëls zeggen: IK ZAL ZIJN heeft mij tot ulieden gezonden!
15 Toen zeide God verder tot Mozes: Aldus zult gij tot de kinderen Israëls zeggen: De HEERE, de God uwer vaderen, de God van Abraham, de God van Izak, en de God van Jakob, heeft mij tot ulieden gezonden; dat is Mijn Naam eeuwiglijk, en dat is Mijn gedachtenis van geslacht tot geslacht.

Het 'aanroepen van de Naam des Heeren' is de meest oorspronkelijke uitdrukking voor bidden. God heeft Zich bekend gemaakt met 'Jehova' wat vertaald is met 'Heere'. God zei; dít is Mijn Naam. 'Ik ben die Ik ben' oftewel Jehova. Bidden, het aanroepen van de Naam des Heeren, is het zoeken van contact met God. In deze Bedeling verbergt de Heere Zich voor de wereld; de Verborgenheid. Maar vanaf Adam tot Christus was God bereikbaar. Hij maakte Zich bekend aan diverse mensen en volkeren.

Genesis 4
25 En Adam bekende wederom zijn huisvrouw, en zij baarde een zoon, en zij noemde zijn naam Seth; want God heeft mij, sprak zij, een ander zaad gezet voor Habel; want Kaïn heeft hem doodgeslagen.
26 En denzelven Seth werd ook een zoon geboren, en hij noemde zijn naam Enos. <u>Toen begon men den Naam des HEEREN aan te roepen.</u>

Altaar

Genesis 12
7 Zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide: Aan uw zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij aldaar een altaar den HEERE , Die hem verschenen was.
8 En hij brak op van daar naar het gebergte, tegen het oosten van Beth-el, en hij sloeg zijn tent op, zijnde Beth-el tegen het westen, en Ai tegen het oosten; en hij bouwde daar den HEERE een altaar, en riep den Naam des HEEREN aan.

Genesis 13
4 Tot de plaats des altaars, dat hij in het eerst daar gemaakt had; en Abram heeft aldaar den Naam des HEEREN aangeroepen.

Overal waar Abraham zich vestigde, bouwde hij een altaar voor de Heere. Een altaar staat typologisch voor dienst en onderdanigheid. Abraham *diende* de Heere en stelde zich beschikbaar. Het bouwen van een altaar en het aanroepen van de Heere horen bij elkaar. Er wordt *eerst* een altaar gebouwd en daarna roept men de Heere aan. De communicatie met de Heere is vanuit *onderwerping* aan Hem. Onderwerping is in gemeenschap, in verbondenheid, leven met de Heere. Abraham leefde in verbondenheid met de Heere. En vanuit die positie riep hij de Naam des Heeren aan. Het aanroepen van de Naam des Heeren is bidden. Al wie de Naam van de Heere aanroept, zal zalig worden betekent hetzelfde als bidt en u zal gegeven worden. Het eeuwige leven welteverstaan.

Handelingen 2
21 En het zal zijn, dat een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.

Mattheüs 7
7 Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden.
8 Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt eeuwig leven*; en die zoekt, die vindt* de Waarheid*; en die klopt, dien zal opengedaan worden.* De Heere Jezus Christus is de Deur naar het Hemelse Koninkrijk. Naar eeuwig leven.

Verkeerd bidden

Exodus 20
7 Gij zult den naam des HEEREN uws Gods niet ijdellijk leeg, ongegrond *gebruiken; want de HEERE zal niet onschuldig houden, die Zijn naam ijdellijk gebruikt.*

Een ijdellijk gebruik van de Naam des Heere. Dat betekent dat men zich dan niet onderwerpt aan Hem. Als men de Heere niet wil dienen, wordt Zijn Naam ijdellijk gebruikt. Zo is er in de Bijbel ook een 'verkeerd' bidden oftewel 'kwalijk' bidden. Verkeerd bidden is bidden met de verkeerde instelling. Als men zich niet onderwerpt aan de Heere. Bidden zonder onderwerping aan Hem is niet mogelijk. God wordt vaak misbruikt in gebed. Bijvoorbeeld als het gebed alleen over de vrager gaat. Als we in het dagelijks leven iemand om hulp vragen dan gaan we ervan uit dat diegene geschikt is om die hulp ook daadwerkelijk te bieden…ik kan het zelf niet, wie helpt mij? De vrager zou dit altijd in alle onderwerping en nederigheid vragen want anders is het een bevel! Dus degene die men iets vraagt, zou men in ere

houden. Zonder arrogantie. Anders wordt het niks en komt er geen hulp. Dit is bij bidden net zo. Daarom gaat bidden tesamen met een altaar. Vanuit een *dienende* functie. Wij zouden vierentwintig uur per dag in dienst staan van de Heere. Wij zouden een leven lang onze lichamen stellen tot een levende en Gode welbehagelijke offerande.

Jakobus 4
1 Van waar komen krijgen en vechterijen onder u? Komen zij niet hiervan, namelijk uit uw wellusten, die in uw leden strijd voeren?
2 Gij begeert, en hebt niet; gij benijdt en ijvert naar dingen, en kunt ze niet verkrijgen; gij vecht en voert krijg, doch gij hebt niet, omdat gij niet bidt.
3 Gij bidt, en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt, opdat gij het in uw wellusten doorbrengen zoudt.

Romeinen 12
1 Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst.
2 En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

Breder

1 Thessalonicenzen 5
16 Verblijdt u te allen tijd.
17 Bidt zonder ophouden.
18 Dankt God in alles; want dit is de wil van God in Christus Jezus over u.

2 Timotheüs 1
3 Ik dank God, Wien ik diene van mijn voorouderen aan in een rein geweten, gelijk ik zonder ophouden uwer gedachtig ben in mijn gebeden nacht en dag;

Het woord gebed of bidden is veel breder dan alleen in onderwerping tot of met God spreken. Het woord gebed en bidden wordt in de Bijbel gebruikt voor 'in gemeenschap leven met God'. Leven in *voortdurende* communicatie met God. Vrede hebben bij God en met Hem verzoend zijn. Eén Plant met Hem zijn en de Goddelijke natuur en de Heilige Geest deelachtig zijn, *is* met Hem verbonden zijn. Dat is communicatie met God en is dus *bidden.* Bidden is een *levenswijze*. Bidden is in onderwerping en afhankelijkheid in gemeenschap leven met de Heere. De Heere dienen en leven in verbondenheid met Hem. Dat is bidden. En daarom zouden wij bidden zonder ophouden. Net zoals Abraham de Heere diende en in gemeenschap leefde met Hem; hij sloeg immers zijn tent op. Uit geloof.

Genesis 26
25 Toen bouwde hij daar een altaar, Abraham diende de Heere. Hij stond beschikbaar voor de dienst aan de Heere. *en riep den Naam des HEEREN aan. En hij sloeg aldaar zijn tent op;* Hij leefde in gemeenschap met de Heere. Hij leeft in verbondenheid met Hem en slaat zijn tent op. Hij neemt de juiste positie in. Dat is gebed. *en Izaks knechten groeven daar een put.*

Gebed is altijd tot eer van God

Alle gebed zou aanbidding zijn. Tot eer van God. Lofprijzing. Als je iemand om hulp vraagt, zou je diegene moeten erkennen. Gebed in het algemeen gaat uit van de erkenning dat wij aan God ondergeschikt zijn. Dus zowel in woorden als daden zouden wij bidden in onderdanigheid en onderwerping aan de Heere. Niet mijn wil maar Uw Wil geschiede. De Heere Jezus heeft ons dit voorbeeld van gehoorzaamheid en onderdanigheid aan de Vader gegeven.

Mattheüs 26
42 Wederom ten tweeden male heengaande, bad Hij, zeggende: Mijn Vader! Indien deze drinkbeker van Mij niet voorbij kan gaan, tenzij dat Ik hem drinke, Uw wil geschiede!

Hebreeën 5
7 Die in de dagen Zijns vleses, gebeden en smekingen tot Dengene, Die Hem uit den dood kon verlossen, met sterke roeping en tranen geofferd hebbende, en verhoord zijnde uit de vreze.
De Heere Jezus heeft gebeden *geofferd.* Hoewel het een vragend gebed was, om redding uit de dood, wordt dit gebed als offer benoemd omdat het in onderwerping is. Dit gebed is verhoord geworden uit vreze. Vreze is 'zich onderwerpen aan'
8 Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden.

Gebed en gelofte

Genesis 28;
20 En Jakob beloofde een gelofte, zeggende: Wanneer God met mij geweest zal zijn, en mij behoed zal hebben op dezen weg, dien ik reize, en mij gegeven zal hebben brood om te eten, en klederen om aan te trekken;
21 En ik ten huize mijns vaders in vrede zal wedergekeerd zijn; zo zal de HEERE mij tot een God zijn!
22 En deze steen, = altaar. Later zal Jacob op deze plaats een altaar bouwen *dien ik tot een opgericht teken gezet heb, zal een huis Gods wezen, en van alles, wat Gij mij geven zult, zal ik U voorzeker de tienden geven!*

De steen is hier het altaar. Jacob doet God een *gelofte*. Hij *belooft* iets aan God. Het lijkt op een verbond. Jacob onderwerpt zich maar verwacht dan ook dat de Heere hem zal zegenen in overeenstemming met de Beloften van God. Bidden is dus niet alleen maar *vragen* maar ook iets beloven of geven aan God…iets geven of beloven is *dienen*. Dat is het altaar! Gebed wordt in het Nieuwe Testament ook een paar keer vertaald met *gelofte*. Een gelofte is ook gemeenschap of gebed want het drukt gemeenschap en communicatie uit! Er zijn immers *twee* partijen nodig. Alleen als men de Heere onvoorwaardelijk dient, kan men iets van Hem verwachten. Dat is het geheim van het gebed. Het impliceert een *altaar*, een onderwerping. De Wil van God en de wil van de bidder zouden samensmelten tot één geheel. Als dat zo is, dan is het een gebed in de Naam des Heeren ofwel *in de Naam van* de Heere Jezus Christus. De bidder en God hebben dan dezelfde wensen. Dan komt het goed. Dat is bidden naar Zijn Wil.

Johannes 14
13 En zo wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen; opdat de Vader in den Zoon verheerlijkt worde. Als de Heere Jezus Verheerlijkt wordt, is dat overeenkomstig de Wil van de Vader en dat gebed wordt dus verhoord.
14 Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen. Een gebed in Zijn Naam wordt altijd verhoord aangezien een gebed in Zijn Naam overeenkomstig Zijn Wil is. Anders is het geen gebed in Zijn Naam. 'In Zijn Naam' is geen toverspreuk die we achter elk gebed kunnen plakken…

1 Johannes 5
14 En dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat zo wij iets bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort.
15 En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, zo weten wij, dat wij de beden verkrijgen, die wij van Hem gebeden hebben.

Middelaar

1 Timotheüs 2
5 Want er is een God, er is ook een Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;
6 Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd;

In de Bijbel komen we ook gebed *ter bemiddeling* tegen. Dat is gebed voor iemand anders. Men vraagt dan voor *anderen*. Als middelaar. De ware Middelaar is natuurlijk de Heere Jezus Christus. In het Oude Testament bidden profeten voor het Volk Israël. Abraham bad voor Lot en Sodom. Lot is hierbij een beeld van Israël, dat toen nog niet bestond. Mozes bidt vele keren voor Israël, vooral in de woestijn. Mozes doet belijdenis voor de zonden van zijn Volk. Aäron ook. Salomo doet belijdenis voor zijn volk. Daniël belijdt ook de zonden van Israël. De Heere zegent hem en leidt hem terug uit ballingschap. En zo zijn er nog een aantal anderen. Het gebed van al deze middelaars bevat ook een belofte dat zij de Heere zouden dienen.

Exodus 32
11 Doch Mozes aanbad het aangezicht des HEEREN zijns Gods, en hij zeide: O HEERE! waarom zou Uw toorn ontsteken tegen Uw volk, hetwelk Gij met grote kracht, en met een sterke hand, uit Egypteland uitgevoerd hebt?
12 Waarom zouden de Egyptenaars spreken, zeggende: In kwaadheid heeft Hij hen uitgevoerd, opdat Hij hen doodde op de bergen, en opdat Hij hen vernielde van den aardbodem? Keer af van de hittigheid Uws toorns, en laat het U over het kwaad Uws volks berouwen.
13 Gedenk aan Abraham, aan Izak en aan Israël, Uw knechten, aan welke Gij bij Uzelven gezworen hebt, en hebt tot hen gesproken: Ik zal uw zaad vermenigvuldigen als de sterren des hemels; en dit gehele land, waarvan Ik gezegd heb, zal Ik aan ulieder zaad geven, dat zij het erfelijk bezitten in eeuwigheid.

Numeri 14
13 En Mozes zeide tot den HEERE: Zo zullen het de Egyptenaars horen; want Gij hebt door Uw kracht dit volk uit het midden van hen doen optrekken;

14 En zij zullen zeggen tot de inwoners van dit land, die gehoord hebben, dat Gij, HEERE! in het midden van dit volk zijt; dat Gij, HEERE! oog aan oog gezien wordt, dat Uw wolk over hen staat, en Gij in een wolkkolom voor hun aangezicht gaat des daags, en in een vuurkolom des nachts.
15 En zoudt Gij dit volk als een enigen man doden, zo zouden de heidenen, die Uw gerucht gehoord hebben, spreken, zeggende:
16 Omdat de HEERE dit volk niet kon brengen in dat land, hetwelk Hij hun gezworen had, zo heeft Hij hen geslacht in de woestijn!
17 Nu dan, laat toch de kracht des HEEREN groot worden, gelijk als Gij gesproken hebt, zeggende:
18 De HEERE is lankmoedig en groot van weldadigheid, vergevende de ongerechtigheid en overtreding, die den schuldige geenszins onschuldig houdt, bezoekende de ongerechtigheid der vaderen aan de kinderen, in het derde en in het vierde lid.
19 Vergeef toch de ongerechtigheid dezes volks, naar de grootte Uwer goedertierenheid, en gelijk Gij ze aan dit volk, van Egypteland af tot hiertoe, vergeven hebt!
20 En de HEERE zeide: Ik heb hun vergeven naar uw woord.

Profetie

Lukas 24
44 En Hij zeide tot hen: Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het alles moest vervuld worden, wat van Mij geschreven is in de Wet van Mozes, en de Profeten, en Psalmen.
45 Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.

Handelingen 2
25 Want David zegt van Hem: Ik zag den Heere allen tijd voor mij; want Hij is aan mijn rechter hand, opdat ik niet bewogen worde.
26 Daarom is mijn hart verblijd; en mijn tong verheugt zich; ja, ook mijn vlees zal rusten in hope;
27 Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten, noch zult Uw Heilige over geven, om verderving te zien.
28 Gij hebt mij de wegen des levens bekend gemaakt; Gij zult mij vervullen met verheuging door Uw aangezicht.
29 Gij mannen broeders, het is mij geoorloofd vrij uit tot u te spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen dag.
30 Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om Hem op zijn troon te zetten;
31 Zo heeft hij David*, dit voorziende,* profetie *gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien.*

Deze middelaars zijn in hun gebed voor anderen *een type* van de Heere Jezus Christus. Ook in hun functie is dat terug te zien. Mozes was in feite koning en wordt in Deuteronomium drieëndertig ook zo genoemd. Salomo was koning en David ook. Aäron bad ook voor het Volk en hij was hogepriester. Al deze middelaars zijn dus een beeld van de Christus. Een

voorafschaduwing. Een vooruitwijzing naar de positie van de Heere Jezus Christus. Hij is de Middelaar en Koning en Hogepriester. David staat er niet bij omdat zijn gebeden in de *psalmen* staan. De psalmen zijn een aparte categorie. De psalmen zijn in feite woorden van de Heere Jezus Christus via de mond van David. Ongeveer zestig hele psalmen zijn gebeden van de Heere Jezus Christus via de mond van David.

Wederkomst

Het bidden voor Israël door middelaars is ook profetisch. Namelijk een verwijzing naar de toekomst als de *aardse* leidslieden van Israël belijdenis zullen doen van de zonden van het volk. Aan het einde van de drieënhalf jaar grote Verdrukking zullen zij in hun wanhoop de Naam van de Heere aanroepen. Daniël negen is daarvoor erg geschikt. Wanneer zij Hem zullen aanroepen, zal de Heere Zijn Voeten zetten op de Olijfberg.

Mattheüs 23
37 Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugels; en gijlieden hebt niet gewild.
38 Ziet, uw huis wordt u woest gelaten.
39 Want Ik zeg u: <u>Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!</u>

Wat zegt de Wet?

Wat schrijft de Wet in het Oude Testament voor met betrekking tot gebed? Antwoord; niks. Gebed is kenmerkend voor de dienst aan God. Vanuit geloof. Het naleven van de Wet is geen geloof maar religie. Godsdienst oftewel religie is aan regeltjes voldoen. Dat is heel wat anders dan geloof. Geloof zit in je hart. In de Wet vinden we dan ook niks terug van bidden. Alleen in Deuteronomium zesentwintig is er sprake van gebed. Er worden daar eerstelingen geofferd. Eerste vruchten van de oogst worden door de priester geofferd aan de Heere. Er staat vervolgens wat Abraham daarbij zeggen zou tegen de Heere. Dat is dus een gebed want Abraham offert en spreekt zich uit tegen de Heere. Gebed en dienst horen bij elkaar.

Deuteronomium 26
2 Zo zult gij nemen van de eerstelingen van alle vrucht des lands, die gij opbrengen zult van uw land, dat u de HEERE, uw God, geeft, en zult ze in een korf leggen; en gij zult heengaan tot de plaats, die de HEERE, uw God, verkoren zal hebben, om Zijn Naam aldaar te doen wonen;
3 En gij zult komen tot den priester, dewelke in die dagen zijn zal, en tot hem zeggen: Ik verklaar heden voor den HEERE, uw God, dat ik gekomen ben in het land, hetwelk de HEERE onzen vaderen gezworen heeft ons te zullen geven.
4 En de priester zal den korf van uw hand nemen, en hij zal dien voor het altaar des HEEREN, uws Gods, nederzetten.
5 <u>Dan zult gij voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, betuigen en zeggen</u>: Mijn vader was een bedorven Syriër, en hij toog af naar Egypte, en verkeerde aldaar als vreemdeling met weinig volks; maar hij werd aldaar tot een groot, machtig en menigvuldig volk.

Gelovig hart

Men dient de Heere en offert en neemt een *onderdanige* plaats aan. Dat is de enige instructie over bidden in het Oude Testament. Er staan in het Oude Testament alleen nog wat zaken over *houding* tijdens het bidden. Maar dat is van ondergeschikt belang, bidden is tenslotte *geen* ritueel. Hoewel de kerken dat er graag van maken. We hoeven niet op onze aangezicht te liggen of onze handen op te heffen of te knielen of onze heupen te bewegen. Ook het handen vouwen staat niet in de Bijbel. Het zijn slecht beelden van onderdanigheid en onderwerping. De Heere kijkt niet naar de houding van het lichaam maar de Heere kijkt naar het gelovig hart. De Heere kijkt niet naar uiterlijkheden maar proeft onze harten.

Luisteren

In het Oude Testament heeft gebed te maken met de bediening van de profeten. God sprak tot de profeten en de profeten spraken terug. Dat is in feite bidden want alle profeten onderwierpen zich aan de Heere. Als God tot ons spreekt dan ligt het voor de hand dat we wat terugzeggen. Die behoefte ontstaat meestal vanzelf. Bidden is eigenlijk jezelf uitspreken. *Zich uitspreken* is een *individuele* aangelegenheid. Ieder mens is anders en iedereen communiceert op zijn eigen manier. Sommige mensen hebben de behoefte zich uit te spreken en anderen niet. Er zijn introverte en extraverte gelovigen. Er zijn geen vaststaande regels. Toen de discipelen vroegen; Heere leer ons bidden, kregen zij geen *les* in bidden. Ze kregen alleen een *voorbeeld* van een gebed. Maar er werd niet bij gezegd dat ze elk gebed exact op deze manier zouden doen. Het is geen model-gebed ofzo. Ook het bidden voor en na het eten is naar de behoefte van ieder persoonlijk. Belangrijker is dat wij zouden *luisteren* naar de Heere. Wij zouden lezen in het Woord van God want via de Bijbel spreekt Hij tot ons. Meer bidden lost niks op, meer luisteren wél…

Nuanceverschil

Synoniemen zijn woorden die ongeveer hetzelfde betekenen. Woorden die elkaar (gedeeltelijk) overlappen. Net als in het Nederlands zijn er ook in het Grieks behoorlijk veel synoniemen van de woorden bidden en gebed. Veel van deze Griekse synoniemen zijn vertaald met *bidden*. Toch hebben een aantal woorden vertaald met bidden in het Grieks een nuanceverschil. Een klein onderscheid in de betekenis.

De Geest bidt voor ons

In onderstaand stukken uit Romeinen en Hebreeën kunnen we lezen dat de Geest voor ons bidt. De Geest wordt in Romeinen *Christus* genoemd en in Hebreeën *Hogepriester* naar de ordening van Melchizédek. Hoe prachtig om op deze manier te lezen dat zij Eén zijn. Er is er Eén Die voor ons bidt.

Romeinen 8
26 En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp Sterkte van de Geest, de Geest is sterk*; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar <u>de Geest Zelf bidt voor ons</u> met onuitsprekelijke zuchtingen.* Bidden is hier de vertaling van het Griekse woord voor 'aanspreken'. Iemand aanspreken kan zowel positief als negatief zijn.

27 En Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt. De Geest spreekt tot God. Hij regelt onze belangen en soms corrigeert of kastijdt Hij ons. Hij voedt ons als het ware op; Hij wil ons brengen naar Zoonschap. Het bidden is hier spreken tot God. De Geest spreekt God aan.
28 En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.

De Geest spreekt met God over ons. Als de Geest dat doet dan legt dat minder druk op ons zelf. Wij weten namelijk helemaal niet wat wij nodig hebben! Wij weten niet wat wij bidden zouden tot God. Wij hebben daar geen zicht op maar de Geest kent ons en doorzoekt ons hart. God is Degene Die weet wat er gebeuren moet. De Heere is een goed Werk in ons begonnen en Hij wil dat graag voleindigen; tot een gewenst einde brengen. Hij wil ons graag brengen naar Zoonschap (oftewel Heerlijkheid, Erfenis, Loon of Kroon). De Geest behartigt onze belangen. Hij is de Middelaar. (En voor de Roomse kerk; Maria is **geen** middelares). God heeft een Plan met de Schepping en met ieder van ons afzonderlijk. De mens is geneigd te denken dat hij van alles moet doen voor de Heere. We zijn geneigd om te kijken naar het *resultaat* van ons werk. Maar de goede Werken van God zijn tot eer van God en zouden een uitwerking hebben in *onszelf*. Daarom is het resultaat soms helemaal niet te zien. Onze wandel naar buiten is niet het eerste doel. Het eerste doel is dat *wij* veranderd zouden worden; in gedaante veranderd worden van heerlijkheid tot heerlijkheid. Tot Zijn Eer.

2 Korinthe 3
18 En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.

Kolossensen 3
10 En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;

Romeinen 8
34 Wie is het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechter hand Gods is, Die ook voor ons bidt. Bidden is hier de vertaling van het Griekse woord voor 'contact maken' en ook 'doel treffen'. Christus spreekt God aan. Christus ontmoet God voor ons. De Middelaar Christus bidt voor ons

De Hogepriester bidt voor ons

Hebreeën 7
25 Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan Tot God gaan is hier een synoniem voor 'offeren'. In onderwerping offeren , alzo Hij de Heere Jezus Christus Hogepriester naar de ordening van Melchizédek altijd leeft om voor hen te bidden. De Heere Jezus Christus, Hogepriester naar de ordening van Melchizédek. Hij vertegenwoordigt ons bij God. Hij is degene die de harten doorzoekt. Hij weet wat in ons menselijk leven omgaat. Hij was immers ook mens en daardoor weet Hij wat wij nodig hebben. Hij kan ons helpen bij verzoeking. Hij ontmoet God namens ons. Hij weet wat wij

nodig hebben, zowel in positieve als negatieve zin. Wij naderen door Hem tot God. De Hogepriester verschijnt voor ons voor het aangezicht van God. Hij spreekt Hem aan voor ons.
Filippensen 1
6 Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus;

1 Timotheüs 2
5 Want er is een God, er is ook een Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;

Hebreeën 2
17 Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn, in de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen.
18 Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij dengenen, die verzocht worden, te hulp komen.

Hebreeën 9
24 Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom, dat met handen gemaakt is, hetwelk is een tegenbeeld van het ware, maar in den hemel zelven, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons;

Ontmoeting

1 timotheüs 2
1 Ik vermaan dan voor alle dingen, dat gedaan worden smekingen, gebeden, voorbiddingen, voorbidding= Griekse synoniem 'ontmoeting',' God aanspreken voor iemand anders'. *dankzeggingen, - voor alle mensen.* Smeking, gebed en dankzegging zijn synoniemen. Dankzegging is dat wij ons leven aan God ter beschikking stellen, dat wij ons onderwerpen. Dankzegging is het 'altaar'.
2 Voor koningen, en allen, die in hoogheid zijn; opdat wij een gerust en stil leven leiden mogen in alle godzaligheid en eerbaarheid. De nadruk ligt op 'wij' en niet op de koningen en hoogheden. We bidden niet voor de wereld of het welzijn van de wereld maar voor alle gelovigen. Zodat *wij* een gerust en stil leven zouden leiden. Dat ze ons met rust zouden laten, is het gebed.

1 timotheüs 4
1 Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen,
2 Door geveinsdheid der leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid;
3 Verbiedende te huwelijken, gebiedende van spijzen te onthouden, die God geschapen heeft, tot nuttiging met dankzegging, voor de gelovigen, en = namelijk *die de waarheid hebben bekend.* Een maaltijd is typologisch *alles* wat wij tot ons nemen. Een maaltijd is ons hele leven. Danken voor de maaltijd komt hier vandaan. Geheiligd is gewijd aan de dienst van God, door het woord van God want wij gelovigen hebben de Waarheid bekend. Wij hebben de Waarheid aangenomen. We leven in gemeenschap met het Woord van God

4 Want alle schepsel Gods is goed, en er is niets verwerpelijk, met dankzegging genomen zijnde;
5 Want *<u>het wordt geheiligd door het Woord van God, en door het gebed</u>*. Gebed is hier hetzelfde Griekse woord als voorbidding en betekent 'ontmoeting'. Als het Woord van God in ons woont, wordt *alles* geheiligd. En daardoor wordt alles wat wij tot ons nemen geheiligd. Het gebed is hier de vertaling van het Griekse woord aanspraak of ontmoeting, een *blijde* ontmoeting. Doordat wij leven in gemeenschap met het Woord van God, wordt wat wij ook tot ons nemen, geheiligd door God. Want wij staan in dienst van God. Wij zijn heilig. Wij zijn priesters want wij zijn, door de dood en Opstanding van de Heere Jezus Christus, bekwaam gemaakt tot dienst aan de Heere. In Hem.

Oprecht

We hebben gelezen dat er een samenhang is tussen de woorden gebed en altaar. Zonder dienst en onderwerping aan de Heere, is er geen gebed. Het hoort bij elkaar en kan niet zonder elkaar. Maar er zijn nog meer woorden die in verband worden gebracht met gebed. Gebed wordt in de Bijbel ook vaak gebruikt in samenhang met 'oprechtheid'. Oprechtheid van de bidder welteverstaan. Oprecht is eerlijk, ongeveinsd, hartgrondig en betrouwbaar. Een gebed rechtstreeks uit het hart. Een gebed zonder bijbedoelingen.

Mattheüs 6
5 En wanneer gij bidt, zo zult gij niet zijn gelijk de geveinsden geveinsd is het tegenovergestelde van oprecht; *want die plegen gaarne, in de synagogen en op de hoeken der straten staande, te bidden, opdat zij van de mensen mogen gezien worden. Voorwaar, Ik zeg u, dat zij hun loon weg hebben.* Het gebed wordt niet verhoord en dient tot niks. Het zijn loze woorden vooral bedoeld dat anderen het gebed horen. Niet gericht tot de Heere.
--
15 Maar indien gij den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven. Gebed staat ook in verband met *vergeven.* Als wij anderen hun misdaden toerekenen kunnen we er vanuit gaan dat Hij de onze ook toerekent.

Johannes 4
24 God is ~~een~~ Geest, en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. Een waarachtige geest. Waarachtig is oprecht. Een geest die de waarheid is toegedaan. Waarheid is het onvergankelijke. Vandaar dat God Waarheid is. Dus wij zouden ons onderwerpen aan de Waarheid. Waarheid staat vast. Waarheid is blijvend.

Psalm 42
2 Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, alzo schreeuwt mijn ziel tot U, o God! Dit is *zeker* een oprecht gebed! Nood leert bidden. Als we in nood zijn, bidden we zeker oprecht. Rechtstreeks vanuit het hart.

Handelingen 8
21 Gij hebt geen deel noch lot in dit woord: want uw hart is niet recht voor God. Onoprecht.
22 Bekeer Bekering hoort ook bij gebed. *u dan van deze uw boosheid, en bid God, of misschien u deze overlegging uws harten vergeven wierd.*

Nederigheid en bekering

Nederigheid hoort ook bij gebed. Nederigheid is onderwerping oftewel onderdanigheid. Het hoort ook bij dienstbaarheid. Er zijn nog meer begrippen die duidelijk bij gebed horen. Zoals; verootmoediging, Zijn Aangezicht zoeken, vernedering, berouw tonen en daarmee bekering. Gebed heeft alles te maken met *luisteren* naar Zijn Woord en je dienstbaar en nederig opstellen ten opzichte van de Heere. Bidden vanuit het hart, oprecht en eerlijk.

2 kronieken 7
14 En Mijn volk, over dewelken Mijn Naam genoemd wordt, zich verootmoedigt zich onderwerpt, zich vernedert *en bidt, en zij Mijn aangezicht* Als zij niet zichzelf zoekt en dient maar de Heere dient zoeken, en zich bekeren bekering hoort ook bij gebed *van hun boze wegen; zo zal Ik uit den hemel horen, en hun zonden vergeven, en hun land genezen.* Als Zijn Volk zich verootmoedigt, bidt, bekeert en Zijn Aangezicht zoekt, dán zal de Heere haar *horen* oftewel verhoren

2 Kronieken 34
27 Omdat uw hart week geworden is zacht van gemoed; dan wil men luisteren naar de Heere*, en gij u voor het aangezicht Gods vernederd hebt* = verootmoedigen en Zijn Aanwezigheid zoeken*, als gij Zijn woorden hoordet tegen deze plaats en tegen haar inwoners, en hebt u vernederd voor Mijn aangezicht, en uw klederen gescheurd, en geweend* berouw en daarmee bekering *voor Mijn aangezicht, zo heb Ik u ook verhoord,* eerst luisteren, horen naar de Heere daarom hoort oftewel verhoord de Heere het gebed. We zouden ons eerst onderwerpen en luisteren en nederig zijn voordat de Heere het gebed verhoort *spreekt de HEERE.*

Lukas 18
11 De Farizeër, staande, bad dit bij zichzelven: O God! ik dank U, dat ik niet ben gelijk de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen, overspelers; of ook gelijk deze tollenaar.
12 Ik vast tweemaal per week; ik geef tienden van alles, wat ik bezit.
13 En de tollenaar, van verre staande, wilde ook zelfs de ogen niet opheffen naar den hemel, maar sloeg op zijn borst, zeggende: O God! wees mij zondaar genadig! De tollenaar *erkende* dat hij een zondaar was en deed een beroep op de Genade van God. Dat is nederigheid.
14 Ik zeg ulieden: Deze de zondige tollenaar werd vrijgesproken en ontving de Genade waarom hij vroeg *ging af gerechtvaardigd in zijn huis, meer dan die; want een ieder, die zichzelven verhoogt, zal vernederd worden, en die zichzelven vernedert, zal verhoogd worden.*

Lukas 15
18 Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan, en ik zal tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u; Dit vers is feitelijk het gebed van de verloren zoon.
19 En ik ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden; maak mij als een van uw huurlingen. De zoon bekeerd zich door te zeggen dat hij dienstknecht wil zijn.
20 En opstaande ging hij naar zijn vader. En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toe lopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem.

21 En de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u, en ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden. De zoon laat nederigheid en onderwerping zien. *22 Maar de vader zeide tot zijn dienstknechten: Brengt hier voor het beste kleed, en doet het hem aan, en geeft hem een ring aan zijn hand, en schoenen aan de voeten;*
23 En brengt het gemeste kalf, en slacht het; en laat ons eten en vrolijk zijn.

Gehoorzaamheid

In de Bijbel hoort bij gebed ook gehoorzaamheid. Als eerste zou men zich *onderwerpen* aan de Heere en Hem dienen. Men zou in *gehoorzaamheid* en uit geloof leven vanuit het Woord. Gehoorzaam aan de Leer van de Heere Jezus Christus. Dan hebben we dus eerst kennis nodig van Zijn Woord en Zijn Wil. Anders kan men ook niet gehoorzaam zijn aan Zijn Leer! Pas *daarna* kan men aanspraak maken op zegeningen. Wanneer wij iets zouden verwachten van de Heere, dan zouden wij hem *eerst* dienen en gehoorzamen.

Romeinen 6
16 Weet gij niet, dat wien gij uzelven stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid?
17 Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart de oude mens*, maar dat gij nu* als wedergeboren nieuwe mens in Christus *van harte* *<u>gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt</u>;*

Johannes 14
14 Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, De verlangens die wij bij de Heere brengen, zouden verlangens zijn die voortkomen uit Zijn Woord. In Zijn Naam is overeenkomstig Zijn Wil. *Ik zal het doen.*
15 Indien gij Mij liefhebt, Als je de Heere liefhebt dan leef je in gemeenschap met de Heere. Dan leef je in verbondenheid met Hem en je onderwerpt jezelf aan Hem *zo bewaart Mijn geboden.* = alles wat Hij ons aangeboden heeft. Als je Hem liefhebt, luister dan naar Zijn Onderwijzingen oftewel Zijn Woord.

Johannes 8
29 En Die Mij gezonden heeft, is met Mij. De Vader heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd, wat Hem behagelijk is. Waarom heeft de Vader de Heere Jezus niet alleen gelaten? Vanwege gehoorzaamheid. Hij was gehoorzaam aan het Woord van de Vader. Hij deed wat welbehagelijk was bij God de Vader. De Heere Jezus diende de Vader in geloof en gehoorzaamheid. Wij zouden de Heere Jezus als voorbeeld nemen bij gebed.

1 Johannes 3
24 En die Zijn geboden bewaart geboden= alles wat de Heere ons (aan)geboden heeft, Zijn onderwijs, Zijn Woord.*, blijft in Hem, en Hij in denzelven. En hieraan kennen wij, dat Hij in ons blijft, namelijk uit den Geest, Dien Hij ons gegeven heeft.* Naar Hem luisteren, jezelf onderwerpen aan Zijn Woord, je laten onderwijzen door Zijn Woord en naarmate dat Woord in ons woont, woont de Geest in ons. Want Woord en Geest zijn feitelijk gelijk.

Gebed en geloof

Gebed kan natuurlijk ook niet zonder *geloof*. Geloof is volkomen vertrouwen op de Heere en gehoorzaamheid aan de Heere. Geloof is ook nederigheid. In het woordenboek staat; acceptatie van wat een ander gesproken heeft. En het is een *eigen* keuze wát men accepteert en wat men afwijst. Geloven in Zijn Woord is dan ook een *keuze*. Geloven is heel eenvoudig. Je gelooft iets wél of je gelooft het niet. Het is gewoon een eigen beslissing!

Markus 11
22 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Hebt geloof op God.
23 Want voorwaar zeg Ik u, dat, zo wie tot dezen berg beeld van het Koninkrijk van Christus *zal zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen* de Berg is in de Volkerenzee gezet, geworpen*;* straks breidt Zijn Koninkrijk zich uit vanuit de Hemel op aarde. Het is niet letterlijk bedoeld maar overdrachtelijk *en niet zal twijfelen in zijn hart, maar zal geloven* erop vertrouwen*, dat hetgeen hij zegt, geschieden zal, het zal hem geworden, zo wat hij zegt.* Dit is in feite een illustratie van wat geloof betekent; geloof is ten volle *vertrouwen* op de Heere. Maar alleen de Geest kan bidden wat wij nodig hebben. Wij weten immers niet wat wij nodig hebben. Maar als je vanuit je hart zegt; hier ben ik, wat kan ik voor U doen? Dan wordt dat gebed verhoort. En reken er dan op dat de Heere jouw handen vult…
24 Daarom zeg Ik u: Alle dingen, die gij biddende begeert, gelooft, dat gij ze ontvangen zult, en zij zullen u geworden. Alles wat voortkomt uit Zijn Woord, alles wat wij verlangen vanuit Zijn Leer, gaat zéker gebeuren. Als we *daarvoor* bidden zal Hij het gebed verhoren.

1 Johannes 5
14 En dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat zo wij iets bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort. Wij zouden dus alleen bidden naar *Zijn* Wil. Niet mijn wil maar Uw Wil geschiede.
15 En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden naar Zijn Wil*, zo weten wij, dat wij de beden verkrijgen, die wij van Hem gebeden hebben.*
16 Indien iemand zijn broeder ziet zondigen een broeder is een gelovige. Een gelovige wordt de zonden niet aangerekend. Wij hebben een Hogepriester om ons te verzoenen met God *een zonde niet tot den dood, die zal God bidden en Hij zal hem het leven geven, dengenen, zeg ik, die zondigen niet tot den dood. Er is een* (één) *zonde tot den dood* één zonde tot de dood is ongeloof. Een ongelovige is dood voor God. Net als de hele oude Schepping dood is voor God*; voor dezelve zonde zeg ik niet, dat hij zal bidden*. wij zouden niet bidden voor ongelovigen. Dat helpt namelijk niet want de ongelovige zal zélf die keuze moeten maken. Het enige wat wij daarvoor kunnen doen, is diegene met het Woord in contact brengen. God verleent geen Genade aan ongelovigen. God communiceert niet met de oude mens. Alleen met de nieuwe mens (de wedergeborene, de gelovige, het nieuwe schepsel) in Christus.
17 Alle ongerechtigheid ongeloof *is zonde; en er is zonde niet tot den dood.* De Hogepriester verzoent onze zonde bij God.

Wanneer wordt ons gebed verhoord?

Wanneer worden onze verlangens en wensen, ons gebed, verhoord? Van veel gebeden die wij doen, weten wij helemaal niet of zij verhoord worden! Wij weten immers niet wat wij bidden zouden; wij weten niet wat wij volgens God daadwerkelijk nodig hebben. Gelukkig

bidt de Geest voor ons; Hij weet wat Broodnodig is voor ieder van ons. Maar als ons gebed voortkomt vanuit Zijn Woord, zal het zeker verhoord worden. De Heere zal doen wat Hij beloofd heeft. Dan is het een gebed in Zijn Naam en dus volgens Zijn Wil. Het is *niet* zo dat als wij maar hard genoeg bidden, het gebed wel verhoord zal worden. Het is niet zo dat de Heere verlanglijstjes afwerkt. Hij is geen Sinterklaas. Gebed zou oprecht zijn. Gebed is (gelukkig) niet afhankelijk van ons geloof. Zo werkt het niet. Dan zou verhoring van gebed afhankelijk zijn van de kracht van *ons* geloof! Dat zou hoogmoedig zijn. Dan zouden *wij* de verhoring in de hand hebben in plaats van God! Het enige wat wij zeker weten, zijn de dingen die we vanuit Zijn Woord kennen. Zo kun je bijvoorbeeld bidden om Wijsheid (geen wereldse wijsheid natuurlijk). Als je *dat* doet, weet je zéker dat het gebeurt want het komt vanuit Zijn Woord. Dan is het een gebed in Zijn Naam. Natuurlijk zou het gebeden worden vanuit vertrouwen dat het ook zal gebeuren. Oprecht dus.

Jakobus 1
5 En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.
6 Maar dat hij ze *<u>begere in geloof, niet twijfelende</u>;* rotsvast vertrouwen hebben; jezelf overgeven aan Hém. Twijfel is in de Bijbel het tegenovergestelde van geloof. Als je ongelovig bent, hoef je Hem niks te vragen. Zegeningen zijn alleen voor gelovigen. *want die twijfelt,* men moet een gelovige zijn *is een baar der zee gelijk, die van den wind gedreven en op geworpen en nedergeworpen wordt.*
7 Want die mens mene niet, dat hij iets ontvangen zal van den Heere. Zolang wij heen en weer worden geslingerd door verschillende leringen hoeven we er niet op te rekenen dat God ons wat geeft! Je geeft geen zegeningen aan mensen die je niet vertrouwt... Je zult je echt moeten onderwerpen en laten leren uit het Woord
8 Een dubbelhartig man is ongestadig instabiel *in al zijn wegen.*

Hebreeën 11
6 Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Zonder geloof kan men Hem niet dienen of aanbidden of erkennen. Allereerst zal men zich moeten onderwerpen aan Zijn Woord. Gebed is immers geen toverspreuk! *Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is,* dat Hij bestaat *en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.* Men moet geloven dat Hij bestaat. Als men gelooft, dan zoekt men Hem. En die Hem zoekt, zal Hem ook vinden.

Gebed en vergeving

Mattheus 5
44 Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet wel dengenen, die u haten = tegenstaan*; en bidt voor degenen, die u geweld doen, en die u vervolgen;*
45 <u>Opdat gij mooat kinderen zijn uws Vaders</u>, Het gaat niet om die anderen maar het gaat over wat de Heere in en aan *ons* wil doen. *Die in de hemelen is; want Hij doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.*
46 Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?
47 En indien gij uw broeders alleen groet, wat doet gij boven anderen? Doen ook niet de tollenaars alzo?

48 Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is. Dit is alleen mogelijk als wij de oude mens uitdoen en de nieuwe mens in Christus aantrekken.

Mattheüs 6
14 Want indien gij den mensen hun misdaden vergeeft, zo zal uw hemelse Vader ook u vergeven.
15 Maar indien gij den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven.

De Bijbel leert ons om de ander te vergeven en schulden oftewel onrecht niet toe te rekenen. De Bijbel zegt ons ook dat wij zélfs onze vijanden zouden liefhebben. Dit is natuurlijk alleen mogelijk in samenspraak met de Heere. Dit is alleen mogelijk wanneer wij de Geest in ons laten spreken; onze oude natuurlijke mens voor dood houden en de nieuwe mens in Christus aantrekken.

Mattheüs 18
21 Toen kwam Petrus tot Hem, en zeide: Heere! hoe menigmaal zal mijn broeder tegen mij zondigen, en ik hem vergeven! Tot zevenmaal?
--
35 Alzo zal ook Mijn hemelse Vader u doen, indien gij niet van harte vergeeft een iegelijk zijn broeder zijn misdaden.

Vergeven is de vertaling van het Griekse woord voor 'laten'. Vergeven is; laat maar zitten. Laat maar rusten. Maar dan ook écht laten rusten en ook geen wrok koesteren. En er ook écht niet meer op terugkomen. Je hoeft niet te wachten tot iemand om vergeving *vraagt*. Er hoeft immers niks uitgepraat te worden want er wordt, als het goed is, niks toegerekend. Dit doet de Heere tenslotte ook zo bij ons! We kunnen geen Genade claimen als wij zelf geen genade verlenen aan de ander. Wij zouden de oude mens van de ander voor dood houden aangezien de Heere onze oude mens ook niks toerekent. God kijkt alleen naar de nieuwe mens in Christus. En deze kán niet zondigen. Voor God is de hele oude Schepping dood.

2 Korinthe 5
15 Als die dit oordelen, dat, indien Een voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn Elke natuurlijke, oude mens is gestorven met de Heere Jezus aan het kruis. Gelovig én ongelovig*. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven* Degenen die in Hem geloven, zijn wedergeboren; zij zijn uit de dood opgestaan en levend geworden in de nieuwe Schepping. Eerstelingen in Hem van de nieuwe Schepping*, niet meer zichzelven zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is.*
16 Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees (oude mens)*; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees* (de Heere Jezus is in Zijn Opstanding de Christus geworden; de Eerstgeborene van de nieuwe Schepping).
17 Zo dan, indien iemand in Christus is ieder die bij Zijn Lichaam, de Gemeente behoort*, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan,*
(de oude mens, de oude Schepping, de dood, de zonden, het Oude Verbond zijn voorbijgegaan in de Opstanding van de Heere Jezus Christus. En de wedergeboren mens mét Hem)*ziet, het is alles nieuw geworden.*

Gebed en volharding

De onrechtvaardige rechter uit Lukas, deed uiteindelijk de weduwe recht om van haar gezeur af te zijn. Maar dat is niet de norm voor gebed. Dit betekent niet dat als je maar lang en vaak genoeg ergens voor bidt, het ook verhoord zal worden. Er zijn gebedsgroepen die vierentwintig uur doorgaan met bidden om bijvoorbeeld wereldvrede. Alsof de Heere doof is. Alsof de Heere geen kortetermijngeheugen zou hebben… De Heere gaat hun gebed echt niet verhoren omdat Hij van het gezeur af wil zijn! Paulus zegt; ik heb drie keer gebeden om het weggaan van de doorn in het vlees maar de Heere zei Hem; Mijn Genade is u genoeg. God verhoort de gebeden niet op de tijden die *wij* wenselijk vinden. God verhoort de gebeden op *Zijn* Wijze en op Zijn tijd (of niet). We kunnen niks afdwingen. Op geen enkele manier.

Handelingen 6
4 Maar wij zullen volharden in het gebed, en = namelijk *in de bediening des Woords*
Volharden in gebed wijst naar een levenswijze. Een gezindheid, een gemoedsgestelte. De dienst van de apostelen bestond uit het bedienen van het Woord. Leven in onderwerping aan God van Wie zij deze bediening hadden ontvangen

Gebed is een levenshouding

Zoals al eerder gezegd, is gebed geen incidentele aangelegenheid. Gebed is ook geen gewoonte bij herhaling. Het is geen ritueel. Gebed is een *levenshouding*. Gebed is leven in verbinding, in gemeenschap, met God. Dat dit zo is, kun je lezen in de volgende verzen;

Lukas 2
37 En zij was een weduwe van omtrent vier en tachtig jaren, dewelke niet week uit den tempel, met <u>vasten en bidden,</u> <u>God dienende nacht en dag.</u>
Anna week echt wel uit de Tempel want zij ging gewoon thuis slapen en zij moest ook eten. Vasten dag en nacht gaat echt niet lukken, zeker niet als je vierentachtig jaar oud bent! De strekking in dit vers is; Anna diende God dag en nacht. Dus haar héle leven. Ze vulde haar hele leven met dienst aan God. Dat heet zowel vasten als bidden. (zie ook de studie Vasten) Matig leven, ons beperken en ons wijden aan de dienst aan God. Buiten de legerplaats. Buiten de maatschappij. Gebed is communiceren met God. Communicatie is gemeenschap. Heel het leven in gemeenschap met God in afhankelijkheid van Hem. Een levenshouding

Efeze 6
*18 Met alle bidding en smeking, <u>biddende te allen tijd in den</u> <u>(g)Geest</u>,*in den geest is overdrachtelijk. Niet *letterlijk* bidden maar in de geest, figuurlijk *en tot hetzelve wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen;* Continu bidden, altijd bidden, is onmogelijk. We moeten immers ook wel eens wat anders doen. Maar het gaat hier natuurlijk om de levenshouding; in afhankelijkheid van de Heere. Hij zal geven, Hij zal voorzien. Hier wordt niet het letterlijke bidden te allen tijd bedoeld maar het overdrachtelijke bidden. Er wordt bedoeld dat wij *altijd* zouden wandelen in gemeenschap met de Heere en in afhankelijkheid van wat Hij geeft.

1 thessalonicenzen 5
17 Bidt zonder ophouden. Dat *kan* alleen maar slaan op een levenswijze. Er wordt een gezindheid, een gemoedsgesteldheid bedoeld. We kunnen natuurlijk niet dacht en nacht blijven bidden zonder op te houden.

1 timotheus 2
8 Ik wil dan, dat de mannen bidden in alle plaatsen, opheffende heilige handen, zonder toorn en twisting. Mannen *kunnen* niet continu en in alle plaatsen met hun handen opgeheven leven. Dan zouden zij niet kunnen functioneren. De betekenis is; God zal de opgeheven, open handen *vullen*. Hij geeft de heiligen, de gelovigen, Zijn Werk te doen. Hier wordt bedoeld dat de wedergeborenen, de gelovigen dus de heiligen altijd klaar zouden staan voor de dienst aan God. En dienst aan God betekent dat wij de Geest in en door ons zouden laten werken. Het is niet de bedoeling dat *wij* op eigen houtje werken voor de Heere doen. Dat is Wettisch. Dat zijn dode werken in plaats van Vruchtbare, Goede Werken.

Gebed is privé

Mattheus 6
5 En wanneer gij bidt, zo zult gij niet zijn gelijk de geveinsden; want die plegen gaarne, in de synagogen en op de hoeken der straten staande, te bidden, opdat zij van de mensen mogen gezien worden. Voorwaar, Ik zeg u, dat zij hun loon weg hebben.
*6 Maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uw binnenkamer, en uw deur gesloten hebbende, bidt uw Vader, Die in het verborgen is; en uw Vader, Die in het verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden.*Gebed is een privé aangelegenheid. De binnenkamer kan ook de binnenkamer van je hart zijn. Zowel het letterlijke bidden als het overdrachtelijke bidden hoeft niet met toeters en bellen te gebeuren. De Vader is nu verborgen. We leven tenslotte in de Verborgenheid. Bij Zijn Wederkomst, bij Zijn Openbaring, zullen wij in het openbaar de door ons opgebouwde heerlijkheid ontvangen. Heerlijkheid (Loon Kroon, Zoonschap,Erfenis) naar de mate waarmee wij de Vader Zijn Werk in en door ons hebben laten doen. Dat zal straks voor iedereen zichtbaar zijn.

Lukas 6
12 En het geschiedde in die dagen, dat Hij uitging naar den berg, om te bidden, en Hij bleef den nacht over in het gebed tot God. De Heere Jezus bad meestal zonder de discipelen. Niet iedereen heeft evenveel behoefte zich te uiten naar God. Bidden is een intiem en persoonlijk gebeuren.

Heere leer ons bidden

Eén van de discipelen vroeg de Heere hen te leren bidden. De discipelen staan voor de gelovigen in het algemeen. De Heere geeft een voorbeeld-gebed. Waarin de hoofdpunten genoemd worden; een gebed zou zijn ter Verheerlijking van de Vader. Gebed is tot Eer aan Hem. Gebed is dienst aan Hem, is onderwerping aan Hem, ter Verheerlijking van Hem. Wij zouden genade geven om Genade te ontvangen. Dus eerst onze naasten vergeven voordat we vergeving vragen aan de Heere. Wij zouden bidden in onderdanigheid en onderwerping aan Zijn Woord. Wij zouden in Zijn Naam bidden; dus onze gebeden zouden in overeenstemming zijn met Zijn Wil. Dan wordt een gebed verhoord.

Mattheüs 6
9 Gij dan bidt aldus: Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd.
Dat is de essentie van elk gebed. In gebed zou God Verheerlijkt worden.
10 Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzo ook op de aarde.
Dit gaat over Zijn Wederkomst straks maar ook over onze eigen levens. Wij zouden ons onderwerpen in gehoorzaamheid en Hem erkennen als Koning en Heere.
11 Geef ons heden ons dagelijks brood. Men vraagt Hem voor ons te zorgen. Brood is ook Geestelijk Voedsel; het Woord.
12 En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren.
Wij krijgen vergeving van schulden naar de mate waarin wij anderen vergeven.
13 En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze. De boze is de verzoeker, de duivel. Wij vragen niet ten val te komen en te bezwijken onder de leugens van de duivel.
Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid, amen.
Hem zij de Heerlijkheid in de Gemeente.

Lukas 11
1 En het geschiedde, toen Hij in een zekere plaats was biddende, als Hij ophield, dat een van Zijn discipelen tot Hem zeide: Heere, leer ons bidden, gelijk ook Johannes zijn discipelen geleerd heeft. De discipelen staan voor de gelovigen in het algemeen.
2 En Hij zeide tot hen: Wanneer gij bidt, zo zegt: Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. Verheerlijking van de Vader *Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzo ook op de aarde.* Onderwerping aan Zijn Woord
3 Geef ons elken dag ons dagelijks brood. Leven in afhankelijkheid en gemeenschap met Hem. Dan zal Hij voor ons zorgen.
4 En vergeef ons onze zonden; want ook wij vergeven aan een iegelijk, die ons schuldig is. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze. Eerst genade verlenen om Genade te ontvangen.

Gebed van de Heere

Lukas 10
21 Te dier ure verheugde Zich Jezus in den geest, en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde; dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard; ja, Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U.
22 Alle dingen zijn Mij van Mijn Vader overgegeven Dit gebeurde in Zijn Opstanding.*; en niemand weet, wie de Zoon is, dan de Vader; en wie de Vader is, dan de Zoon, en dien het de Zoon zal willen openbaren.*
23 En Zich kerende naar de discipelen, zeide Hij tot hen alleen: Zalig zijn de ogen, die zien, hetgeen gij ziet.

Dit is een dankgebed van de Heere. Het is een dankgebed van de Heere Jezus Christus voor het feit dat de Vader de verborgenheden van Zijn Wil bekend heeft willen maken. Dit gebed van de Heere Jezus verwijst al naar Zijn Opstanding. Dit gebed gaat over de Verborgenheid. Het gaat over het feit dat de Gemeente, Zijn Lichaam, op de hoogte is gesteld van de Verborgenheid van Zijn Wil. Namelijk dat de heidenen, de gelovige niet-Joden, van hetzelfde

Lichaam zijn als de Heere Jezus Christus en dat zij tevens medeerfgenamen zijn in Hem. Deze Wil van God is in het verleden niet geopenbaard. Dat kon ook niet want toen was de Gemeente er nog niet. Zijn Lichaam, de Gemeente, kwam pas in Zijn Opstanding. Deze Wil van God stond al wel in raadselen dus cryptisch beschreven in het Oude Testament. Deze Gemeentelijke Waarheden moesten ook wel verborgen blijven onder het Oude Verbond anders zou de Satan ervoor hebben gezorgd dat de Heere niet gekruisigd zou zijn. Maar als men als gelovige niet leest in Zijn Woord, komt men deze Verborgenheid dus nooit te weten. Ondanks dat de bekendmaking ervan ons *gegeven* is. Als geestelijke Zegening. Zie ook de studie Efeze één; zeven geestelijke Zegeningen.

Efeze 1
9 <u>Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn Wil,</u> naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven.
10 Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot een te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is;

Het Hogepriesterlijk gebed

Johannes 17
1 Dit heeft Jezus gesproken, en Hij hief Zijn ogen op naar den hemel, en zeide: Vader, de ure is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijke.
2 Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat al wat Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve.
3 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt.
4 Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen;
5 En nu verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was.
6 Ik heb Uw Naam geopenbaard den mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren Uw, en Gij hebt Mij dezelve gegeven; en zij hebben Uw woord bewaard.
7 Nu hebben zij bekend, dat alles, wat Gij Mij gegeven hebt, van U is.
8 Want de woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze ontvangen, en zij hebben waarlijk bekend, dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd, dat Gij Mij gezonden hebt.
9 Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor degenen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn Uw.
10 En al het Mijne is Uw, en het Uwe is Mijn; en Ik ben in hen verheerlijkt.
11 En Ik ben niet meer in de wereld, maar deze zijn in de wereld, en Ik kome tot U, Heilige Vader, bewaar ze in Uw Naam, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij een zijn, gelijk als Wij.
12 Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik ze in Uw Naam. Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon der verderfenis, opdat de Schrift vervuld worde.
13 Maar nu kom Ik tot U, en spreek dit in de wereld, opdat zij Mijn blijdschap vervuld mogen hebben in zichzelven.
14 Ik heb hun Uw woord gegeven; en de wereld heeft ze gehaat, omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als Ik van de wereld niet ben.

15 Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart van den boze.
16 Zij zijn niet van de wereld, gelijkerwijs Ik van de wereld niet ben.
17 Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.
18 Gelijkerwijs Gij Mij gezonden hebt in de wereld, alzo heb Ik hen ook in de wereld gezonden.
19 En Ik heilige Mijzelven voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid.
20 En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij geloven zullen.
21 Opdat zij allen een zijn, gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons een zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.
22 En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij een zijn, gelijk als Wij Een zijn;
23 Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in een, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.
24 Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad, voor de grondlegging der wereld.
25 Rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend; maar Ik heb U gekend, en dezen hebben bekend, dat Gij Mij gezonden hebt.
26 En Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt, en zal Hem bekend maken; opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen.

Ook dit gebed van de Heere Jezus verwijst naar Zijn Opstanding. Dit gebed is de afsluiting van de aardse Bediening van de Heere Jezus. Afsluiting van het Oude Testament bij Zijn dood en het begin van het Nieuwe Testament in Zijn Opstanding. Het gebed grijpt al vooruit naar de Nieuw Testamentische tijd en Zijn Bediening dan als Hogepriester. Dat zou tijdens dit gebed nog een paar dagen duren. Toch spreekt de Heere Jezus hier al als Hogepriester.

Het Hogepriesterlijk gebed is al vervuld

Uit dit gebed blijkt dat het de bedoeling zou zijn dat God verheerlijkt zal worden *eerst* in de Heere Jezus Christus en daarna ook in de Gemeente; in degenen die de Vader aan de Zoon gegeven heeft. Dit is een gebed in overeenstemming met de Wil van God. Want God geeft de Christus aan de Gemeente tot Hoofd. Hij stelt Hem aan tot Hogepriester over Zijn Huis. *Ons* gebed zou in overeenstemming zijn met *dit* gebed; dan wordt het verhoord! De strekking van onze gebeden zou zijn; dat wij een functie mogen of zouden vervullen in de Gemeente, Zijn Lichaam. Wij zijn leden van Zijn Lichaam en onze gezindheid zou erop gericht zijn dat wij onze positie in dat Lichaam in zouden nemen. Zodat we in de praktijk van het leven ook daadwérkelijk één zouden zijn. Zijn gebed is dat Hij het Hoofd zou zijn van dat Lichaam. In dit gebed wordt de eenheid van de Gemeente als geheel tot uitdrukking gebracht. Is dit gebed vervuld? **Ja** dit gebed is al vervuld. Het is immers een gebed naar de Wil van de Vader! Het is niet zo dat *wij* de Wil van de Vader zouden kunnen dwarsbomen doordat wij er een potje van gemaakt hebben. De Heere heeft geen mensenhanden nodig om Zijn Plan met ons en met de wereld te volvoeren. Het zou hoogmoed zijn om dat te denken! Het gebed is niet tot *ons* gericht maar tot God. *Wij* hoeven die eenheid niet tot stand te brengen. Er staat dat de *Heere Jezus Christus* wil dat zij allen één zijn. God zou die

eenheid bewerkstelligen. Overeenkomstig naar de Wil van God de Vader. Die eenheid is in Zijn Opstanding al gerealiseerd. Wij zouden in de praktijk leven *vanuit* die eenheid.

Is gebed noodzakelijk?

Romeinen 8
26 En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen.
27 En Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt.

Efeze 3
20 Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht de Opstandingkracht van de Heere Jezus Christus staat boven alle andere krachten,*, die in ons werkt,*

Met bovenstaande citaten uit Romeinen en Efeze wordt ons gebed zwaar gerelativeerd. Het is geen aanmoediging tot bidden! Ons bidden wordt ermee teruggebracht naar een wat lager niveau. Veel gelovigen in gebedsgroepen en bidstonden bidden in de overtuiging dat hun gebed verhoord zal worden als men maar vaak en lang genoeg bidt. Ikzelf heb ook in gebedsgroepen meegebeden. Er wordt daar ook wel voor futiliteiten gebeden. De gebedstijd moet immers wel volgemaakt worden. Maar is het vanuit de Bijbel *noodzakelijk* om te bidden? En hoe vaak zouden wij dan bidden? Is het nodig om zaken (hardop) uit te spreken? Nou, voor sommigen wel. Ieders behoefte daartoe is verschillend. We zitten allemaal anders in elkaar. Hebben we behoefte om onze wensen te uiten? Dan is dat prima; wij mogen alles wat wij op ons hart hebben bij de Heere brengen. Werp uw bekommernis op Hem. Maar hou in de gaten dat niet *uw* wil maar Zijn Wil geschiede. En de Heere *kent* onze verlangens. En in principe *weet* de Heere wat wij nodig hebben. Béter dan wíj dat weten! Met een vragenlijstje beperk je de Heere! De norm is dat gebeden wordt voor het Werk van de Heere. Er werd door de discipelen regelmatig samen gebeden.(o.a. in Handelingen) Gaat het dan mis als we het niet doen? Is gebed noodzakelijk? Dat zijn moeilijke vragen. De vraag is of wij de Heere *toestaan* te voorzien. Dan is het nuttig om dat ook tegen de Heere te *zeggen*. **Bidden is altijd nuttig maar bidden is niet noodzakelijk**. Het bidden is meer voor onszelf want de Heere wéét wat wij nodig hebben. De Geest bidt voor ons omdat wij niet weten wat wij nodig hebben. De Heere proeft de harten. Onze gebeden bepalen onszelf bij onze eigen noden en omstandigheden. Voor de meeste mensen is het heel nuttig om zich daar steeds bij te bepalen Men vergeet zo gauw wie men is en welke positie wij innemen ten opzichte van de Heere en ten opzichte van elkaar. Hardop bidden wil daar goed bij helpen. Praten wij daarmee dan tot onszelf? Ja, nou en? Tegen jezelf praten in het bijzijn van iemand anders kan heel nuttig zijn.

1 Petrus 5
7 Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u.

Tot slot

Primair zou het gebed gericht zijn op de Verheerlijking van God in onze levens. Daartoe heeft hij ons geroepen. Daartoe wordt de Gemeente gevormd in onze dagen. *Dat* is de Wil van God. Daar kan men voor bidden en dat gebed zal worden verhoord. In Zijn Naam. Leven uit geloof is dat wij erop *vertrouwen* dat de Heere voor ons zorgt. Soms lijkt ons gebed een uiting van ongeloof… De Heere *weet* toch wat wij nodig hebben? De Heere is onze Herder, ons zal *niets* ontbreken. Hij doet zelfs méér voor ons dan wij kunnen bidden of denken. Waarom zouden wij dan een verlanglijstje bij Hem neerleggen? Gebed is onderwerping aan het Woord. Gebed vraagt van de gelovige oprechtheid, nederigheid, gehoorzaamheid, geloof en bereidheid te vergeven.

Amen